# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **J. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2016, čj. 46247/16/5100-31462-707633, vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, pod sp. zn. 59 Af 13/2017, o námitce podjatosti soudců krajského soudu,

**takto:**

Soudci Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci Mgr. Roman Buchal, Mgr. Hana Ptáčková, Mgr. Lucie Trejbalová, Mgr. Karolína Tylová a JUDr. Pavel Vacek **nejsou** vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 59 Af 13/2017.

**Odůvodnění:**

[1] Žalobce v řízení o žalobě ve věci výše uvedené namítl podjatost všech soudců krajského soudu rozhodujících ve věci, s návrhem na jejich vyloučení z projednávání a rozhodování nejen této věci, a předložení věci jinému soudu z důvodu delegace nutné, protože jinak opět reálně hrozí, že budou pokračovat v „*dalším pokořování nezávislého, nestranného, odborného a spravedlivého rozhodování soudů*“.

[2] K námitce se vyjádřili všichni soudci správního úseku příslušného krajského soudu; žádný z nich neshledal důvody zavdávající pochybnosti o podjatosti.

[3] Námitka podjatosti není důvodná.

[4] Garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce, patří mezi integrální součásti práva na spravedlivý proces podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Nestrannost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry v právo a právní stát (čl. 1 odst. 1 Ústavy ČR). Nestrannost soudce je především subjektivní kategorií, vyjadřující vnitřní psychický vztah soudce k projednávané věci v širším smyslu (zahrnuje vztah k předmětu řízení, účastníkům řízení, jejich zástupcům). Pouze takto úzce pojímaná kategorie nestrannosti soudce by však v praxi stěží

nalezla uplatnění vzhledem k obtížné objektivní přezkoumatelnosti vnitřního rozpoložení soudce. Kategorii nestrannosti je proto třeba vnímat šířeji, tedy i v rovině objektivní. Za objektivní ovšem nelze považovat, jak se nestrannost soudce subjektivně jeví vnějšímu pozorovateli (účastníkovi řízení), nýbrž zda reálně neexistují okolnosti, které by mohly vést k legitimním pochybnostem o tom, že soudce má k věci určitý, nikoliv nezaujatý vztah. Subjektivní hledisko účastníků řízení o podjatosti může být podnětem k jejímu zkoumání; rozhodování o této otázce se však musí dít výlučně na základě hlediska objektivního (nález Ústavního soudu ze dne 27. 10. 2004, sp. zn. I. ÚS 370/04).

[5] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[6] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

[7] Obecný nesouhlas žalobce s obsazením soudu nepředstavuje legitimní důvod pro vyloučení soudce z rozhodování věci; žádné konkrétní, objektivizovatelné a důkazně podložené tvrzení o podjatosti namítaných soudců žalobcem předloženo nebylo.

[8] Pro uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že nejsou naplněny podmínky pro vyloučení soudců Mgr. Romana Buchala, Mgr. Hany Ptáčkové, Mgr. Lucie Trejbalové, Mgr. Karolíny Tylové a JUDr. Pavla Vacka z projednání a rozhodnutí shora uvedené věci. Proto bylo rozhodnuto, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

[9] Přijatým usnesením odpadá nutnost rozhodovat o delegaci nutné (§ 9 odst. 1 s. ř. s.), neboť v důsledku přednostního rozhodnutí o námitce podjatosti vznesené žalobcem a nevyloučení uvedených soudců z projednávání a rozhodování předmětné věci nenastala situace, za níž by pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nebylo možno sestavit senát (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 3. 2016, čj. Nao 36/2016 - 31, ze dne 25. 2. 2015, čj. Nao 48/2015 - 33 atp.).

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 20. dubna 2017

JUDr. Miloslav Výborný

Nao 127/2017-28

předseda senátu